

Wereldburger

36

Beste Wereldburger,

Deze wereldburgerkrant maakt een stand van zaken op ruim een half jaar na de verwoestende vloedgolf van tweede kerstdag vorig jaar.

We kunnen vaststellen dat het in sommige regio's intussen "business as usual" is. In Thailand bijvoorbeeld draait de toeristische industrie op volle toeren.

Maar wie Sri Lanka, India en Atjeh bezoekt, en dan vooral regio's die net buiten de grote centra vallen, valt vooral de grote leegte op.

Hele kuststroken blijven nog onbebouwd, vissersboten blijven in de haven.

Enerzijds omdat de overheden een veiligheidszone hebben ingesteld waar niet meer gewoond mag worden. Maar ook en vooral omdat bij de gewone bevolking de middelen ontbreekt om opnieuw te beginnen.

Heropbouw blijkt zoveel meer te zijn dan stenen op elkaar zetten...

Er is geld nodig, maar ook tijd.

Tijd om alle verdwenen papieren en documenten te vervangen. Vele mensen kunnen niet eens meer aantonen dat ze eigenaar waren van een stukje grond of boot.

Tijd om een beroep aan te leren. De vele weduwen en wezen moeten instaan voor hun eigen inkomens, daarvoor moeten ze zich bijscholen.

Tijd om angst te overwinnen. Vele vissers durven niet meer op zee, anderen krijgen hun vangst niet verkocht omdat lokale mensen geen vis meer willen eten.

Tijd om zich te organiseren in sterke samenwerkingsverbanden die de overheid voortdurend bevraagt en waakt over de rechtvaardige verdeling van de middelen.

Als de eerste nood gelenigd is, moet de lokale bevolking het proces van heropbouw verder in handen nemen. Enkel mensen van ter plaatse, die de taal en de gebruiken kennen, kunnen een aangepast programma opmaken.

Hierbij staan de partners van Wereldsolidariteit op de eerste rij. Zij beginnen niet van nul, maar kunnen terugvallen op netwerken die al jaren hun nut bewezen hebben.

Ook na een ramp die niet te overzien was, spelen zij hun rol. Ondanks de beperkte middelen die hen ter beschikking staan.

Dit is het resultaat van jarenlange structurele ontwikkelings samenwerking. Het resultaat wordt hier heel zichtbaar: duurzame ontwikkeling wapent mensen tegen vele vormen van armoede. Ook als die het gevolg zijn van een natuurramp.

Uw jarenlang vertrouwen in deze werkwijze en de extra steun die Wereldsolidariteit kreeg na de Tsunami laten onze partners toe om hun eigen rol te spelen in de heropbouw van hun land.

Bedankt daarvoor

Jan Renders
Voorzitter Wereldsolidariteit

Zuid Oost Azië in heropbouw

CWM (Christian Workers Movement) heeft al jaren contact met de dorpsbewoners langs de kustlijn van Zuid India.

Eerder bescheiden bouwden ze er hun werking uit. Christenen vormen immers een kleine minderheid in India.

Onmiddellijk na de ramp echter, blijken deze kleine maar stevige netwerken van mensen, de basis te zijn van de eerste georganiseerde noodhulp.

Vrijwilligers coördineren de voedselbedeling. Met alle beschikbare middelen worden tenten en noodverblijven opgericht. Kinderen krijgen kledij, schoolboeken en indien nodig een nieuwe plaats voor de school.

Op dit moment organiseren ze zich onderling om kleine leningen toe te staan, werkloze vissers een ander beroep aan te leren en vrouwen aan een inkomen te helpen door hen in te schakelen in kleine productie-eenheden.

Sommigen gingen heel ver, zoals Father Anthony, een priester van CWM. Hij zocht de stranden af naar overledenen, verzamelde ze en moest ze uiteindelijk verbranden.

Een stukje uit het dagboek van Jef Van Hecken, WS-medewerker, die father Anthony ontmoette in mei jongstleden:

"Velankanni. Onder leiding van father Anthony bezoeken we het strand waar meer dan 400 dodelijke slachtoffers vielen. Met een ijzingwekkende precisie geeft hij gedetailleerde aanduidingen. Met mijn ogen half toegeknepen probeer ik een foto te krijgen van wat hier die eerste uren na de vloedgolf te vinden was. Het lijkt nog of alles met een gilette-mesje werd kaalgeknipt. Enkel hier en daar betonnen of stenen vloerplaten getuigen waar vroeger de huizen stonden. De hoofdweg is nagenoeg volledig weggespoeld. Vele pelgrims aan dit bedevaartsoord waren al vroeg op het strand en daardoor waren hier zoveel slachtoffers. We wandelen het strand af in de richting van een verder gelegen bosje. Father Anthony beleeft het allemaal opnieuw. Hier was zijn werkerrein de dagen na de Tsunami en met een hele ploeg vrijwilligers hebben ze hier de lijken geruimd. "Hier was ik terwijl jij belde," wijst hij me aan. Een koude schok trekt bij 36°C over mijn rug. We zetten ons spontaan samen en doen een gebedje.

Met bulldozers hadden ze hier de lijken aangevoerd en verbrand. Dat had nog wat voeten in de aarde gehad want verbranden is geen christelijke traditie. Maar de schrik voor het bezoeden van grondwater kon de nabestaanden overtuigen. Zeker drie dagen na elkaar werden de lijken per

vijftig verbrand met de hulp van 25 kg suiker en diesel. Mannen en vrouwen afzonderlijk, kinderen ook. Een verschrikkelijke ervaring: "Als ik een week nadien bij mensen op bezoek ging, vertellen ze me dat ik nog ruik naar verbrande lijken; horrible," vertrouwt Anthony me toe."

De partners van Wereldsolidariteit werken met uw steun

Dat Wereldsolidariteit in tijden van nood nog een tandje kan bijsteken om haar partners extra te steunen, is voornamelijk te danken aan het jarenlang opgebouwde vertrouwen en het netwerk van de Christelijke Arbeidersbeweging.

Geen groots opgezet mediagebeuren ondersteunde onze vraag naar geld, wel de spontane solidariteit van de interne kanalen van de beweging en haar deelorganisaties.

Leden, afdelingen, verbonden, centrales, nationale organisaties, ...elk op hun manier gaven ze antwoord op onze vraag via een gift. Wereldsolidariteit koos bewust voor deze weg: intussen was immers de actie 12-12 in volle gang en die kreeg de media-aandacht en de sympathie van gans het land.

Naarmate de weken verstreken groeide het bedrag op de rekening van 12-12 naar astronomische hoogten, maar tegelijkertijd werd duidelijk dat er na de noodhulp een lange periode van heropbouw zou volgen.

Veel meer organisaties zijn daarbij betrokken dan de initiatiefnemers van 12-12. Ook de partners van Wereldsolidariteit hadden intussen hun eerste plannen klaar en vroegen om middelen om die te realiseren.

Wereldsolidariteit trok aan de bel en samen met 11.11.11 werden gesprekken gestart met 12-12 om een deel van de opbrengst ook toe te wijzen aan heropbouwprogramma's van NGO's die geen lid zijn van het consortium 12-12. Intussen is beslist dat 7,5% van de 12-12 opbrengst wordt gebruikt voor programma's van deze NGO's waaronder Wereldsolidariteit.

Met andere woorden: onze partners in de getroffen regio konden aan de slag met bedrag dat bestond uit giften rechtstreeks aan Wereldsolidariteit en giften via 12-12. **Zie ook www.wereldsolidariteit.be.**

Enkele cijfers:

Oorsprong van de gift:	Totaal bedrag in euro
Giften van Wereldburgers en spontane schenkers	51.427
Giften van afdelingen, verbonden, centrales, bedrijven: 244 stortingen!	153.489
Giften van nationale organisaties: ACW, CM, ACV, ARCO en VDK	125.000
Bijdrage uit de 12-12 campagne	421.400
Totaal beschikbaar bedrag	751.316

Reeds in januari heeft Wereldsolidariteit geld overgemaakt naar haar partners. Hiermee hebben ze de eerste noodhulpacties betaald. Intussen is 92% van de beschikbare middelen vastgelegd in programma's voor heropbouw gedurende de komende drie jaar.

Atjeh-Indonesië de komende jaren synoniem voor heropbouw

Na de Tsunami op 26 december ging de internationale aandacht in de eerste plaats naar de "bekende" plaatsen in Thailand, later ook Sri Lanka en India. Naarmate de tijd verstreek werd de omvang pas echt duidelijk toen de cijfers van de provincie Atjeh in Indonesië verschenen. Op dit moment staat de officiële dodental op 243.530, waarvan de helft vermisten. 35 % van hen zijn kinderen. De Tsunami heeft een kuststrook van 3 à 5 km breed en honderden kilometers lang herschapen in een woestenij. 100 klinieken, 914 lagere scholen, 155 middelbare scholen en 67 hogescholen zijn meegesleurd. De 600.000 overlevenden zijn alles kwijt.

Sociaal weefsel weerstaat Tsunami

Als al het materiele vernietigd is, rest alleen de kracht van en tussen mensen om aan heropbouw te beginnen. Het sociaal netwerk is dan het fundament waarop samenwerking groeit. Al jarenlang is de WS-partner KSBSI in Atjeh bezig met de uitbouw van een vakbond, dienstverlening en een sociaal weefsel. Een structuur die nu

zowel voor noodhulp als heropbouw haar nut bewijst.

KSBSI (Konfederasi Serikat Buruh Sejahtera Indonesia) is een onafhankelijke vakbond met 1.700.000 leden in Indonesië. Ze speelden een belangrijke rol in de strijd tegen de dictatuur en werken mee aan de democratisering van het land. Ze hebben een uitgebreid netwerk aan dienstverlening en speciale werkingen naar vrouwen en kindarbeiders.

In Atjeh werkte **KSBSI** ook vóór de Tsunami in moeilijke omstandigheden: Atjeh is conflictgebied en staat onder militair bestuur. Toch slaagde de vakbond erin een structuur en werking op te zetten die door overheid en bevolking wordt aanvaard.

Het is deze structuur die in staat blijkt de heropbouw mee vorm te geven, van onderuit, vertrekend bij de noden van de arbeiders, de leden. Van 3 tot 5 maart organiseerde KSBSI een speciale workshop voor de coördinatoren van het heropbouwprogramma. De voorstellen van deze groep werden later voorgelegd op een speciale ledenbijeenkomst in Atjeh met meer dan 700 aanwezigen.

Doen waar we goed in zijn en nog wat meer

De leden van KSBSI keurden een dubbel programma goed: verdere uitbouw van de vakbondswerking en ontwikkeling van een sociaal-economisch programma.

Met andere woorden: door de dienstverlening van de vakbond te versterken en uit te breiden een fundamentele bijdrage te leveren aan de verbetering van de levensomstandigheden van de mensen in hun provincie.

Uitbreiding vakbondsactiviteiten:

- **studiebeurzen** geven aan weeskinderen die zeer talrijk zijn, zodat ze tenminste basisonderwijs kunnen volgen
- **juridisch advies** en bijstand voor arbeiders in specifieke dossiers, ook ruimer dan de klassieke vakbonds dossiers
- **reorganisatie van de arbeiders en opvolging van de arbeidsomstandigheden**, opdat dit niet verwaarloosd wordt onder het mom van de Tsunami-chaos.

Het sociaal economisch programma:

- Leden kunnen een **kleine lening** aangaan om een levensmiddelenwinkel op te starten. Via een coöperatieve doen ze aan samenaankoop en blijft het betaalbaar voor de bevolking. Dit is een alternatief voor de vrije markt waar de prijzen voor levensmiddelen de pan uit rijzen.
- **Productie van bakstenen**: een coöperatieve stelt mensen te werk in de productie en biedt de stenen aan betaalbare prijzen aan.
- Herstel **openbaar vervoer**: minibusjes werden aangekocht en verzekeren het vervoer over de belangrijkste assen van de provincie.
- **Beroepsopleiding**: technische cursussen in bouw en constructie, naaicursussen, herstellen van auto's en moto's. Maar ook Engels en computercursussen. De talrijke buitenlandse bedrijven en organisaties die neerstrijken in de regio hebben lokale mensen nodig die Engels spreken.

Task Force Sri Lanka Buitengewone omstandigheden

Daarom is in Sri Lanka een specifieke "Tsunami Task Force" opgericht. Deze coördineert alle activiteiten van heropbouw van de WS partners in Sri Lanka.

Deze speciale stuurgroep bestaat uit de verantwoordelijken van de verschillende sectoren die bij het Tsunami-heropbouw programma betrokken zijn.

De Task Force werkt het programma concreet uit, maakt een kwartaalplanning en houdt de budgetten in de gaten. Elke activiteit krijgt een plaats in dit plan en wordt voortdurend geëvalueerd en indien nodig bijgesteld.

De Task force beschikt over twee technische comités die de concrete uitwerking ondersteunen met technisch advies van experts.

Zo is er een comité dat samengesteld is uit deskundigen in bouw, architectuur, stadsplanning, ... zij begeleiden het programma dat gericht is op wonen.

Een ander comité wordt gevormd door experts op het vlak van beroepsvorming, coöperatieven, microkredieten, ... die advies verlenen bij de

projecten die inkomensgenererende activiteiten stimuleren.

Reusachtige ramp, beperkte middelen: prioriteiten zijn noodzaak.

De omvang van de ramp dwingt de partners om prioriteiten te leggen en keuzes te maken.

Wat moet eerst? Wat kunnen we en wat niet? Maar ook: Wie helpen we en wie niet?

Harde keuzes soms, vandaar dat er onmiddellijk na de eerste noodhulp gestart is met de opmaak van een inventaris van de schade bij de leden. Daarna is er in overleg met de leden een prioriteitenlijst opgesteld: wat moet eerst.

De lijst van leden die hun huis verloren hebben, hun bezittingen zagen wegspoelen, hun middelen van bestaan zagen verdwijnen, ... is zo lang dat onze partners niet anders konden dan zich beperken tot de leden van NWC (National Workers Congress) en CWM (Christian Workers Movement).

de regionale WS-coördinatoren van het Tsunami programma

Marc woont en werkt in Dhaka, Bangladesh. Hij is er coöperant voor Wereldsolidariteit voor Azië. In januari bezocht hij Atjeh, later heeft hij samen met KSBSI het programma opge-maakt en een lokale coördina-tor aangetrokken.

Sitoris is door KSBSI aangesteld als lokale coördinator voor het Tsunami programma. Hij is ervan overtuigd dat de mensen in Atjeh lokale en internationale hulp nodig hebben om de ramp te boven te komen. Tegelijkertijd wijst hij echter op hun recht om hun ont-wikkeling in eigen handen te nemen.

Tharindra coördineert de pro-gramma's van CWM en NWC voor Sri Lanka. Hij is de recht-streekse link met de Task Force van deze twee organisaties. Centraal voor hem staat het herstel van menselijke waardigheid doorheen de verschil-lende projecten.

en vragen om buitengewone maatregelen.

Heropbouw op 5 sporen:

- **Huisvesting:** het gebrek aan onderkomen wordt door de meeste mensen ervaren als de meest dringende nood. Een plek om te wonen, vanwaar men opnieuw kan beginnen. Na 6 maand zijn de meeste mensen vertrokken uit de opvangkampen, de overbevolking en arm-zellige omstandigheden dwongen hen ertoe. Wie niet terecht kan bij familie of vrienden is er slecht aan toe: vooral voor kinderen zijn de gezondheidsrisico's groot. Daarom is het logisch dat huisvesting ook als eerste op de prioriteitenlijst staat: **zoeken naar betaalbare huurwoningen, herstellen van beschadigde huizen en indien nodig voorzien in nieuwbouw woningen.**
- **Inkomen:** de meerderheid van de getroffen mensen leefde reeds aan de armoedegrens. Ze verdienden de kost in de informele sector, visser of taxichauffeur (in de riksja's waarvan er tientallen zijn weggespoeld). Door het verdwijnen van hun winkeltje, atelier, boot, net-

ten, riksja, ... is ook hun inkomen weg. Deze mensen moeten zo snel mogelijk opnieuw aan de slag kunnen, anders blijven ze hulpbehoevend. Daarom krijgen ze kleine leningen om materiaal aan te kopen of te herstellen: netten en boten bijvoorbeeld. Of om helemaal opnieuw te beginnen: **weduwen krijgen een lening om een naaimachine aan te kopen, zo kunnen ze voor hun gezin de kost verdienen.**

- **Beroepsopleiding:** na de Tsunami is er een massa werk voor mensen die technisch geschoold zijn: als bouwvakker, herstellen van boten, dichten van netten, meubelmakerij, lassen, Zowel privé als in opdracht van de overheid is er werk aan de winkel. Vele vissers willen omscholing: ze zijn getraumatiseerd en weigeren terug naar zee te gaan, omscholing lijkt de enige oplossing. **Onze partners hebben de expertise voor opleiding en vorming van mensen. Een logische keuze om deze hefboom te gebruiken in het heropbouw-programma.**

- **Preventie van vrouwen- kinderhandel:** malafide agentschappen voor migratie maken misbruik van de precare situatie van vrouwen en kinderen. Vrouwen zijn wanhopig op zoek naar middelen van bestaan en lopen in de val van mensenhandelaars die hen in ruil voor hun laatste geld een beter leven beloven als migrant overzee. **Het netwerk van de partners leent zich ertoe om mensen te waarschuwen en te sensibiliseren, en wanpraktijken van handelaars aan te geven.**

- **Capaciteitsopbouw van de verantwoordelijken:** Noodhulp en heropbouw na een ramp zijn niet vanzelfsprekend. Opbouw van specifieke programma's, overleg met an-

dere organisaties en de overheid, bijstand aan slachtoffers, ... vele nieuwe taken komen op hen af. **Daarom is permanente bijscholing van de verantwoordelijken geen overbodige luxe en hoort het bij de prioriteiten van het heropbouwprogramma.**

De vergeten dorpen van Zuid India

Langs de kusten en in het binnenland van Zuid India liggen talloze kleine dorpen. Niemand kende hun naam voor de Tsunami, maar ook maanden na de vloedgolf heeft de officiële hulp hen nog niet ontdekt. Nochtans voegt elk dorp een nieuw element toe aan het post-tsunami verhaal.

Kasimode : de kleine vissers zijn nog steeds niet aan het werk. Ze hebben geen boot, nooit gehad trouwens. Boten zijn eigendom van investeerders die de boten verhuuren. Het zijn de eigenaars die de subsidie voor de verloren boten en netten opstrijken. Voor de kleine vissers is het afwachten of ze deze gaan gebruiken om nieuwe boten te kopen, of het elders zullen investeren. En het gaat niet goed met de visserij, mensen eten minder vis uit respect voor de nabestaanden die in zee verdwenen zijn...

Nagapattinam : het schoolje nabij het strand is weggespoeld, vrijwilligers bouwden een noodschool. De kinderen kregen kleren en boeken, met 236 zittingen in enkele lokalen. Officiële hulp hebben ze hier nog niet gezien. Veel hulp wordt ook verleend via politieke partijen, wie geen lid is hoeft op niet veel te rekenen. Vooral de armen vallen dan uit de boot.

De nabestaanden die hun familieleden dood terug vonden hebben "geluk" : zij kunnen aanspraak maken op een tegemoetkoming. Wie opgegeven is als vermist moet 5 jaar wachten vooraleer ze dood worden verklaard, intussen is er geen recht op enige toelage. Vele Weduwen hebben intussen al hun juwelen, hun trots, hun appetijtje voor de dorst, verkocht...

Matha Akkarai Vattam : dit dorp ligt niet aan het strand, toch overspoelde het zoute water hun akkers. Die zijn nu onbruikbaar. De dorpelingen zijn stilaan hun schaarse bezittingen aan het verkopen : hun enige manier om aan voedsel te geraken. De dagelijkse voedselbedelingen waar andere dorpen kunnen van genieten raken niet tot hier. De boeren zijn geen eigenaar van hun grond, die behoort aan de overheid. De overstroming en het gebrek aan inkomen van de boeren is voor de overheid de gedroomde kans om hen van de grond te verjagen ...

Pillaihotoppu : Lanemmal verloor haar man in de vloedgolf, ze blijft achter met 6 ongehuwde dochters. Ze leeft nu van een beperkte weduwensteun : 1.000 roepies per maand (8,7 euro), 30 kilo rijst, twee kilo suiker en één liter olie. Maar de steun houdt op na 6 maand.

De enige toekomst voor haar gezin is een huwelijk voor elk van haar dochters. Dat lijkt nu onmogelijk, want waar haalt ze het geld voor een bruidschat voor elk van hen...?

In **Velankanni** is de toeristische sector ingestort. De meeste inwoners leefden er van de pelgrims. Nu durft niemand nog overnachten op het strand...

In **Nagercoil** hebben mensen problemen met overheidsinstanties omdat hun eigendomspapieren en andere belangrijke documenten weggespoeld zijn ...

Elk dorp vertelt een verhaal van onrecht en toont aan dat heropbouw meer is dan de constructie van huizen. Hierin zit ook het bewijs dat na de noodhulp moet verder gewerkt worden met organisaties van ter plaatse. Zij beschikken over netwerken, zij kennen ook het kleine verhaal.

Enkel op die manier kan op langere termijn meer dan enkel de oppervlakkige schade worden hersteld. tegelijkertijd worden ook structurele en duurzame veranderingen doorgevoerd.

De financiële middelen die in het Westen verzameld zijn, mogen niet dienen om mensen zomaar terug te brengen naar hun situatie van voor de vloedgolf.

De kans moet benut worden om hun situatie merkbaar te verbeteren.

Dat is de essentie van "structurele hulp", een terrein waar Wereldsolidariteit thuis is. Daarom ontwikkelde Wereldsolidariteit samen met haar partners in de regio haar eigen Tsunami-programma voor de komende 3 jaar. Daarna zal dit naadloos overgaan in het lopende programma.

Wereldsolidariteit 2004 in cijfers

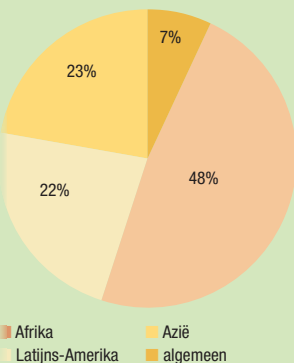
Als Wereldburger hebt u het recht om te weten wat er met uw gift gebeurt. Daarom krijgt u elk in uw Wereldburgerkrant een financieel overzicht van de vzw Wereldsolidariteit.

Waar gaat het geld naartoe ?

De Noordwerking omvat alle activiteiten die te maken hebben met educatie, sensibilisering, communicatie en fondsenwerving. Een klein deel "algemeen beheer", waaronder een financiële dienst, hoort daar ook bij. De Zuidwerking of partnerwerking behelst alle activiteiten ter ondersteuning van onze partners in het Zuiden : technisch beheer van alle projecten, internationale samenwerking, programma's en projecten in het Zuiden.

Wie ontvangt de meeste steun ?

Uit deze tabel kan je afleiden dat het grootste aandeel richting Afrika gaat. Wereldsolidariteit heeft daar het meeste programma's en projecten.

uitgaven	2004
partnerwerking	5.316.173
educatiewerking	932.959
algemeen beheer	572.820
fondsenwerving	290.048
totaal	7.112.000

Zowel voor de projecten in de Derde Wereld als voor de educatieve campagnes in België, krijgt WS overheidsmiddelen via DGOS (Directoraat Generaal voor Ontwikkelingssamenwerking) Hoofdbrok hiervan is het algemeen 5-jarenprogramma "internationaal actieprogramma tegen sociaal onrecht en sociale uitsluiting" ..

Verder ontvangt Wereldsolidariteit ook steun van de Europese gemeenschap voor specifieke projecten. Ook de provincies en verschillende gemeenten steunen projecten van Wereldsolidariteit.

Giften.

Wereldsolidariteit is de organisatie voor ontwikkelingsamenwerking van de Christelijke Arbeidersbeweging. Alle deelorganisaties steunen onze werking in Noord en Zuid. Ook groep Arco en VDK bank leveren een aanzienlijke structurele bijdrage. Samenwerkingsverbanden, via 11.11.11 bijvoorbeeld, zorgen ook voor een belangrijk deel van de inkomsten.

inkomsten per soort	
bijdragen organisaties	1415074
samenwerkingsverbanden	572492
campagne en wereldburgers	758097

Wereldsolidariteit is lid van de vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving en onderschrijft de deontologische code. Meer informatie op www.vwf-aerf.be

"Wereldsolidariteit altijd in je bereik"

OP HET NATIONAAL SECRETARIAAT :

vzw Wereldsolidariteit
Postbus 20,
Haachtsesteenweg 579,
1031 Brussel
Tel: 02 / 246 36 85 - Fax: 02 / 246 38 85
e-mail: wereldsolidariteit@wsm.be
rek.nr. 799-5500000-05

- voorzitter: Jan Renders
- algemeen secretaris: Andre Kiekens
- eindredactie: Fabienne Sichien

IN JOUW REGIO :

- Antwerpen - Johan De Kort
Tel: 03 220 12 05 - johan.dekort@acw.be
- Kempen - Jef Vanhoof
Tel: 014 40 31 60 - jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen - Bertout Hellemans
Tel: 015 29 25 53 - bertout.hellemans@acw.be
- Brussel - Leen Vanderhulst
Tel: 02 508 89 10 - leen.vanderhulst@acw.be
- Leuven
Tel: 016 29 81 28
- Limburg - Christine Kruyfooth
Tel: 011 29 08 08
christine.kruyfooth@acw.be

- Zuid-Oost-Vlaanderen - Koen Browwaes
Tel: 055 23 79 02 - koen.browwaes@acw.be
- Waas en Dender - Marita Meul
Tel: 03 760 13 56 - marita.meul@acw.be
- Gent/Eeklo - Herman Peeters
Tel: 09 269 96 69 - herman.peeters@acw.be
- Brugge - Mia Vandenberghe
Tel: 050 44 43 33 - mia.vandenberghe@acw.be
- Dostende-Westhoek - Philippe Goossens
Tel: 059 55 25 63 - philippe.goossens@acw.be
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen - Liesbet Verboven
Tel: 056 23 37 13 - liesbet.verboven@acw.be

Wereldsolidariteit dank zij jou !

Giften zijn steeds welkom op het nummer: 799-5500000-05. Het is aan iedereen gegeven om de wereld iets goeds na te laten. U kan nu een beslissing nemen die veel mensen een toekomst geeft. U kan ervoor zorgen dat uw solidariteit met de Derde Wereld verder gaat, ook na uw overlijden. Geef de projecten van Wereldsolidariteit een plaatsje in uw nalatenschap.

In memoriam Roger Carme*

Roger Carme was iemand met een groot hart voor Wereldsolidariteit. Hij was een bewegingsmens die de idealen van de Christelijke Arbeidersbeweging mede droeg in zijn engagement. We zullen Roger blijven herinneren als iemand die de beweging en Wereldsolidariteit een warm hart toe droeg en zich dienstbaar opstelde voor het plaatselijke bewegingsleven.

* In uitvoering van een testamentaire beschikking

www.wereldsolidariteit.be

De volgende organisaties werken mee aan de campagne van Wereldsolidariteit en dragen hun steentje bij aan de fondsenwerving. Op die manier steunen zij hun eigen partners in de derdewereld en alle organisaties waar Wereldsolidariteit mee samenwerkt.

